

Jezus ontmoeten in de ander (7/7)

Zomer 2023 – Zeven werken van
barmhartigheid
Johanneskerk Rotterdam-Lombardijen

7. **De doden begraven (7/7)** (Tobit 1: 10-20)

In de 15^e eeuw waren er in veel steden zogenaamde Cellenzusters of Zwartzusters actief. Zij verzorgden zieken en met name degenen, die aan pest leden. Ook zorgden zij dat zij begraven werden, als zij overleden. Met gevaar voor eigen gezondheid. Al in de vierde eeuw na Christus lezen we van christenen, die in het bijzonder zorg droegen voor het begraven van de doden. In 1207 maakte paus Innocentius dit zevende werk van barmhartigheid officieel. Ook in die tijd eisten oorlogen, slagvelden en epidemieën vele slachtoffers. Zonder aanzien des persoons begroeven christenen de gevallenen. Vriend en vijand. Met gevaar voor eigen leven verzorgden nonnen de gestorven pestlijders. In onze tijd nog steeds actueel, zoals tijdens de coronacrisis en de oorlog in Oekraïne.

Het is opmerkelijk dat dit zevende werk van barmhartigheid niet op Mattheus 25 teruggaat. Ook niet op een woord van Jezus. Maar het is wel een thema in de Bijbel. In Psalm 72 lezen we dat het een schande is als een lijk onbegraven langs de weg blijft liggen. Maar de meeste inspiratie vonden christenen in het apocriefe boek Tobit. De hoofdpersoon blijft in de Assyrische ballingschap in Nineve zijn geloof trouw en handelt daar ook naar. Als bijzondere uiting van zijn vroomheid, ontfermt hij zich over de dode mede-Israëlieten en zorgt hij voor hun begrafenis.

De zorg voor de overledenen als teken van barmhartigheid, wordt later zelden aangevochten. Misschien ook omdat dit zevende werk de zorg aan de doden is. Bij de andere werken aan de levenden, zou je nog wat terug kunnen verwachten. Maar barmhartigheid aan gestorvenen, doe je echt uit onbaatzuchtigheid.

Zorg voor de begrafenis van een overledene mag alles te maken hebben wat wij geloven. In navolging van de zorg voor het lichaam van Jezus na zijn kruisdood, mogen wij ook zorg dragen voor een respectvolle uitvaart. Omdat we geloven God ons als lichaam, geest en ziel geschapen heeft. Omdat Jezus is opgestaan met een onvergankelijk lichaam.

Om nog eens over door te praten:

Waarom is het zorgen voor het lichaam van iemand die overleden is voor jou belangrijk (of niet)?

Bijbelstudie –

Het is interessant het hele boekje van Tobit eens te lezen.
(<https://www.debijbel.nl/bijbel/NBV21/TOB.1>)

In de eerste twee hoofdstukken wordt beschreven wat de zorg van Tobit precies inhield. Maar aan het einde wordt ook nog uitgesproken dat deze barmhartigheid van Tobit niet ongezien is gebleven (Tobit 12: 12 en 13)

Gebed – Uit gebed voor Oekraïne (PKN)

Wij bidden U: laat in deze tijd van oorlog mensen de weg vinden om bij U te schuilen.

Help iedereen om te blijven zoeken naar gerechtigheid en laat het eigen hart daarin zuiver blijven.

Elke dag zijn er zorgen vanwege dreigende rampen en gevolgen van de strijd.

Elke nacht zijn er de sirenes en is de dood dichtbij.

Velen hebben geliefden verloren of lieten alles achter toen ze moesten vluchten.

Ontferm U over hen, ook als ze kampen met depressie, trauma's en moedeloosheid.

Geen mens kan zonder U en geen schaap kan zonder herder, maar wees juist in dit donkere dal dichtbij.

Verhalen delen –

Lees hier het verhaal van de Cellenzusters van het Sint Anna-Convent in Kampen:

<https://www.dboverijssel.nl/archieven/161>

Thuis –

Welk werk van barmhartigheid vind je het moeilijkste te doen in deze tijd? En met welke kun je wel een toepassing vinden in jouw leven?